MOHD FAZIL ZAINUL ABIDIN A

lwn.

PP

MAHKAMAH TINGGI MALAYA, PULAU PINANG B
MOHD AMIN FIRDAUS ABDULLAH PK
[RAYUAN JENAYAH NO: 41S-116-2009]
15 DISEMBER 2009

PROSEDUR JENAYAH: *Sabitan - Pengakuan bersalah - Gagal mendengar fakta kes sebelum sabitan direkodkan - Sama ada Majistret khilaf - Sama ada sabitan cacat - Sama ada ketinggalan fatal dan tidak boleh dipulihkan - Kanun Keseksaan, s. 411 - Kanun Tatacara Jenayah, s. 422* C

Perayu, ketika belum diwakili peguam, telah mengaku bersalah terhadap satu pertuduhan s. 411 Kanun Keseksaan kerana menyimpan sebuah kereta curi. Tuan Majistret – setelah berpuashati perayu memahami sifat dan akibat pengakuan bersalahnya, dan setelah mengambilkira fakta kes sepertimana yang terdapat dalam kertas pertuduhan serta satu laporan polis yang dibuat mengenai jenayah berkaitan – telah mensabitkan perayu dan menjatuhkan hukuman lapan bulan penjara dan denda RM5,000, jika mungkir bayar lima bulan penjara. Perayu merayu terhadap kedua-dua sabitan dan hukuman, dan berhujah bahawa sabitan adalah cacat oleh kerana fakta-fakta penting kes telah tidak disediakan di hadapan Majistret. Dihujahkan seterusnya bahawa tidak ada keterangan dari Jabatan Pengangkutan Jalan bahawa kenderaan yang berkenaan telah hilang. Juga terdapat dua laporan polis dalam kes ini yang tidak dibacakan kepada perayu, sementara nombor enjin dan chassis kenderaan yang terlibat juga telah tidak dinyatakan dalam laporan-laporan polis tersebut. Pendakwaan mengakui bahawa tidak ada fakta kes dikemukakan walaupun pertuduhan memang ada dibacakan kepada perayu. Namun, menurut pendakwaan, kegagalan tersebut tidak mencacatkan perbicaraan dan masih boleh dipulihkan oleh s. 422 Kanun Tatacara Jenayah ('KTJ'). Pengemukaan fakta kes, menurut pendakwan hanyalah satu kebiasaan dan bukannya satu kaedah undang-undang. D E F G H I

Diputuskan (membenarkan rayuan):

(1) Tuan Majisteret telah khilaf dari segi undang-undang kerana terus mendapati perayu bersalah dan mensabitkannya hanya dengan berpandukan kepada fakta kes yang dinyatakan di dalam kertas pertuduhan tanpa menunggu atau mengarahkan fakta kes dikemukakan oleh pihak pendakwaan. Fakta kes, sungguhpun ringkas, boleh membantu Tuan Majistret menilai hukuman yang setimpal dengan kesalahan. Tindakan Tuan Majistret yang sedemikian telah mengakibatkan ketidakadilan kepada perayu yang tidak dapat dipulihkan oleh s. 422 KTJ. (perenggan 17, 18 & 19)

(2) Kertas pertuduhan hanya menyatakan fakta kes yang minima dan ia tidak mencukupi untuk memberitahu perayu mengenai bagaimana beliau diheret ke dalam kes ini. Kertas pertuduhan tersebut, dengan kata lain, bukan merupakan satu pernyataan fakta. Tanpa fakta kes, adalah diragui sama ada intipati kesalahan, iaitu "setahu kamu" atau "mempunyai sebab dipercayai barang curi" yang dikehendaki oleh s. 411 Kanun Keseksaan telah dipenuhi oleh pihak pendakwa. (perenggan 29 & 31)

(3) Di samping itu, sungguhpun perayu tidak ingin membuat rayuan (mitigasi), Mahkamah Majistret seharusnya menyedarkan beliau tentang implikasi kegagalan untuk mengemukakan mitigasi, kerana mahkamah mungkin mengambilkiranya secara yang menyebelahi perayu sebelum memutuskan jenis dan tempoh hukuman yang akan dijatuhkan. Kegagalan berbuat demikian telah memudaratkan kepentingan perayu. (perenggan 32 & 33)

[Sabitan dan hukuman diketepikan; perayu diperintah dibicarakan di hadapan Majistret lain.]

Kes-kes yang dirujuk:

Abdul Kadir Abdul Rahman v. PP [1983] 1 LNS 43 ***(dirujuk)***

Lian Kian Boon v. PP [1990] 2 CLJ 799; [1990] 2 CLJ (Rep) 350 HC ***(dirujuk)***

Mohammad Hassan v. PP [1997] 1 CLJ Supp 485 HC ***(dirujuk)***

Norshaharin v. PP [2002] 5 CLJ 492 HC ***(dirujuk)***

Palan v. PP [1932] 1 LNS 47 ***(dirujuk)***

PP v. Mahmud [1973] 1 LNS 119 ***(dirujuk)***

PP v. Muhari Mohd Jani & Anor [1999] 8 CLJ 430 HC ***(dirujuk)***
PP v. Soon Tiew Choon [1975] 1 LNS 136 ***(dirujuk)***
Tukiran Taib v. PP [1955] 1 LNS 166 ***(dirujuk)***

Perundangan yang dirujuk:
Criminal Procedure Code, ss. 305, 422
Penal Code, s. 411

Dilaporkan oleh Wan Sharif Wan Ahmad

PENGHAKIMAN

Mohd Amin Firdaus Abdullah PK:

Latar Belakang

[1] Pada 21 Julai 2009 di mahkamah Majistret Bukit Mertajam, perayu dituduh dengan pertuduhan yang berikut:

> Bahawa kamu pada 10.07.2009 jam lebih 6.30 petang bertempat di rumah No. 2A, Lorong Buntar 2, Taman Buntar Indah 14300 Nibong Tebal, di dalam Negeri Pulau Pinang, dengan curang telah menyimpan harta curi iaitu sebuah motokar No. WMN 9639, jenis Toyota Altezza, warna silver, yang bernilai RM100,000 kepunyaan Day Hoong Ming, KP No. 771114076137, yang telah dilaporkan hilang bersangkut Seberang Jaya Repot 2242/09 di bawah jambatan di Jalan Perai, Perai, di dalam daerah Seberang Perai Tengah, di dalam Negeri Pulau Pinang, dengan setahu kamu atau mempunyai sebab dipercayai barang curi. Oleh yang demikian, kamu telah melakukan satu kesalahan dan boleh dihukum di bawah seksyen 411 Kanun Keseksaan.

[2] Menurut nota keterangan, setelah pertuduhan tersebut dibacakan dan diterangkan kepada perayu, beliau mengaku salah dan faham sifat dan akibat pengakuan bersalahnya.

[3] Penelitian nota keterangan yang ringkas dan bertarikh 21 Julai 2009 juga menunjukkan bahawa pihak pendakwa kemudian mengemukakan fakta kes sepertimana terdapat dalam pertuduhan tersebut iaitu P1.

[4] Seterusnya laporan polis "Perai" No. 2242/09 iaitu P2 dikemukakan. Yang sebenarnya dan yang tepat ialah Repot Seberang Jaya No. 2242/09. Laporan Polis Nibong Tebal No. 4034/09 iaitu P3 juga dikemukakan.

Akhirnya 6 keping gambar (P4 A-F) dikemukakan.

[5] Sekali lagi berpandu kepada nota keterangan, perayu tidak ingin membuat rayuan dan mahkamah menjatuhkan hukuman penjara lapan bulan daripada tarikh penangkapan dan juga didenda RM5,000 dan jika mungkir membayar, lima bulan penjara.

[6] Perayu merayu terhadap sabitan dan hukuman.

Peringkat Rayuan

[7] Sebelum peguambela yang bijaksana memulakan dengan penghujahannya, mahkamah menarik balik perhatiannya kepada peruntukan s. 305 Kanun Tatacara Jenayah dan bertanya beliau memandangkan perayu telah pun mengaku salah, bolehkah perayu masih merayu terhadap sabitannya.

[8] Seksyen 305 tersebut berbunyi:

> When an accused person has pleaded guilty and been convicted by a magistrate on that plea, there shall be no appeal except to the extent or legality of the sentence.

[9] Beliau tidak dapat memberi suatu penghujahan yang menyakinkan dan juga tidak mengemukakan apa-apa nas untuk menyokong penghujahannya.

[10] Namun begitu, mahkamah membiarkan beliau meneruskan dengan penghujahannya terhadap sabitan supaya tidak membuang masa kehakiman. Keputusan mahkamah mengenai isu ini akan diberikan nanti.

Penghujahan Pembelaan

[11] Penghujahannya ditumpukan perhatian kepada merit kes perayu. Beliau berhujah bahawa fakta kes yang penting tidak disediakan semasa perbicaraan dijalankan dalam mahkamah Majistret.

[12] Tidak ada keterangan daripada Jabatan Pengangkutan Jalan bahawa kenderaan No. WMN 9639 telah hilang.

[13] Terdapat dua laporan polis yang tidak dibacakan kepada perayu. Nombor enjin dan chassis kenderaan yang terlibat tidak dinyatakan dalam laporan polis tersebut.

[14] Laporan polis menyatakan perayu ditahan di pekarangan Balai Polis, Seberang Perai Tengah yang berlainan dengan kandungan yang disebut di dalam kertas pertuduhan.

Penghujahan Pihak Pendakwaan

[15] Pihak pendakwa mengakui bahawa tidak ada fakta kes dikemukakan walau bagaimana pun pertuduhan ada dibacakan. Yang arif Timbalan Pendakwa Raya berhujah bahawa "Tendering of facts of case is a practice and not a rule of law."

[16] Namun begitu, kegagalan mengemukakan fakta kes masih boleh dipulihkan oleh s. 422 Kanun Tatacara Jenayah.

Keputusan Mahkamah

Ketiadaan Fakta Kes

[17] Setelah mendengar hujah daripada kedua-dua belah pihak, mahkamah berpendapat bahawa yang arif Tuan Majistret telah khilaf daripada segi undang-undang kerana terus mendapati perayu bersalah dan mensabitkannya hanya berpandu kepada fakta kes yang dinyatakan dalam kertas pertuduhan tanpa menunggu atau mengarahkan fakta kes dikemukakan oleh pihak pendakwaan.

[18] Pada asasnya, fakta kes sungguh pun ringkas boleh membantu yang arif Tuan Majistret menilai suatu hukuman yang setimpal dengan kesalahan.

[19] Tindakan sedemikian telah pun mengakibatkan suatu ketidakadilan (a miscarriage of justice) kepada perayu dan pada pandangan mahkamah ini ia tidak dapat dipulihkan oleh s. 422 Kanun Tatacara Jenayah.

[20] Dalam kes *PP v. Muhari Mohd Jani & Anor* [1999] 8 CLJ 430, yang arif Hakim Mahkamah Tinggi KC Vohrah memutuskan bahawa lazimnya selepas seorang tertuduh mengaku salah kepada suatu pertuduhan, prosiding seterusnya ialah bagi pihak pendakwa mendedahkan fakta kes atau keterangan kes.

[21] Pengecualian ialah kesalahan yang kecil atau pertuduhan sendiri sudah membentangkan fakta kes. Beliau merujuk kepada kes *Palan v. PP* [1932] 1 LNS 47 dan *Tukiran bin Taib v. PP* [1955] 1 LNS 166.

[22] Dalam kes *Palan v. PP* [1932] 1 LNS 47 mahkamah berpendapat bahawa:

A An Appeal Court must have some evidence taken by the trial judge to indicate the nature and quality of the criminal act for which the sentence is given. Without that evidence, we cannot be in a position to say whether the sentence is fair or not.

B **[23]** Dalam kes *PP v. Muhari Mohd Jani & Anor*, yang arif hakim tersebut menambah bahawa suatu pernyataan fakta akan menunjukkan kesalahan yang dinyatakan dalam pertuduhan telah dibuktikan dan jika mahkamah mendapati bahawa kesalahan dibuktikan berdasarkan pengakuan bersalah, fakta yang ringkas seharusnya membantu mahkamah mengambil kira faktor yang C relevan apabila ia menilai hukuman yang akan dijatuhkan. Beliau merujuk kepada kes *Abdul Kadir bin Abdul Rahman v. PP* [1983] 1 LNS 43.

[24] Disamping itu, kes *PP v. Soon Tiew Choon* [1975] 1 LNS 136 D Mahkamah Tinggi memutuskan bahawa:

It is elementary but nonetheless fundamental that when an accused pleads guilty to a charge, the brief facts given by the prosecution must reflect the time and essential elements in the charge.

E **[25]** Dalam kes *Lian Kian Boon v. PP* [1990] 2 CLJ 799; [1990] 2 CLJ (Rep) 350, Mahkamah Tinggi memutuskan bahawa pihak pendakwa sepatutnya memaparkan fakta yang dapat membuktikan dan fakta perlu untuk membuktikan pertuduhan.

F **[26]** Kes *PP v. Mahmud* [1973] 1 LNS 119 berpendapat bahawa fakta dikemukakan bagi melihat samada seorang tertuduh mengaku salah kepada fakta berkenaan.

[27] Dalam kes *Mohammad Hassan v. PP* [1997] 1 CLJ Supp 485, Mahkamah Tinggi, yang arif hakim memutuskan bahawa: G

When recording the facts, the Magistrate will also have to record the accused's admission or denial. The accused's answer on the accuracy of the facts should be recorded. It is not essential, however, that the accused should admit every *iota* of facts given H by the prosecution. If what he admits contains all the ingredients of the offence and what he disputes or does not admit is irrelevant or immaterial to the offence, such an admission is sufficient and the Court should accept the plea. The record must show that the Magistrate himself read and examined the facts of the case to see whether they were conformable with the law and I in support of the charge as the record must speak for itself.

If the facts admitted to do not constitute the offence charged, the Magistrate will then have to consider whether to discharge the accused or enter a plea of not guilty and proceed to trial. In no event should the Court acquit the accused if the facts do not disclose an offence.

In the instant case, the record does not show that the facts were explained to the accused. It also cannot be said with certainly that the facts as contained in exhibit P2 were admitted by the accused. These breaches violate section 173(b) of the Criminal Procedure Code.

Section 173(m)(2) of the Criminal Procedure Code requires the Court to accept the plea of guilty. A plea of guilty is recorded when the accused pleads guilty after the charge has been read and explained to him and the Court accepts the plea when it is satisfied that the accused understands the nature and consequences of his plea. This will be done after the accused has admitted the facts.

[28] Dengan memakaikan kesemua nas yang tersebut, adalah begitu jelas bahawa suatu ketidakadilan telah pun berlaku semasa perayu mengaku salah dan tidak diwakili oleh seorang peguam bela. Beliau hanya mendapatkan perkhidmatan peguam bela pada waktu petang hari yang sama.

[29] Mahkamah memerhatikan bahawa kertas pertuduhan hanya menyatakan fakta kes yang minima dan ia adalah tidak mencukupi bagi memberitahu perayu mengenai bagaimana beliau diheret ke dalam kes ini.

[30] Berpandu kepada nas *Mohammad Hassan v. PP* tersebut, "Failure to take evidence or a statement of the facts and record them will result in the conviction being quashed." Yang arif Tuan Majistret dalam kes ini gagal berbuat sedemikian. Kertas pertuduhan yang mengandungi fakta kes yang dikatakan bukanlah suatu pernyataan fakta.

[31] Tanpa fakta kes, mahkamah juga meragui samada intipati kesalahan iaitu "setahu kamu" atau "mempunyai sebab dipercayai barang curi" yang dikehendaki oleh peruntukan s. 411 Kanun Keseksaan dapat dipenuhi oleh pihak pendakwa.

[32] Di samping ini, sungguh pun perayu tidak ingin membuat rayuan, mahkamah Majistret seharusnya menyedarkan beliau tentang implikasi kegagalan untuk mengemukakan mitigasi kerana

A mahkamah mungkin mengambil kiranya yang menyebelahi perayu sebelum memutuskan jenis dan tempoh hukuman yang akan dijatuhkan.

[33] Kegagalan berbuat sedemikian juga memudaratkan
B kepentingan perayu.

Sabitan

[34] Nas *Mohammad Hassan v. PP* yang telah dirujuk adalah nas yang menunjukkan bahawa terdapat pengecualian kepada
C peruntukan s. 305 Kanun Tatacara Jenayah. Kes *Norshaharin v. PP* [2002] 5 CLJ 492 juga mengikut nas *Mohammad Hassan*.

[35] Oleh yang demikian, berdasarkan alasan tersebut, mahkamah mengenepikan pengakuan bersalah perayu dan hukuman penjara
D lapan bulan dan denda RM5,000 dan memerintahkan bahawa perayu dibicarakan semula di hadapan seorang Majistret yang baru.

E

F

G

H

I